

Паметним људима одавно је јасно да је Србији, од Закона о информисању, много потребнији Закон о неинформисању, јер се бави појавом која је далеко распротрањенија: овдашњи медији, наиме, неупоредиво више прећуткују него што измишљају.

Као идеалан пример нечега што медији не избегавају да обраде може да послужи возни парк Епархије врањске Српске православне цркве. Најпре је недељник "Врањске новине" објавио текст о томе како је Епархија, којом руководи најозлоглашенији српски владика Пахомије, купила теренско возило "џип компас", вредно нешто преко 26.000 евра. На ту тему експресно су се надовезали "Блиц", Б92, "Е-новине" и "Пешчаник" [\[1\]](#), који су протеклог викенда пренели писање "Врањских", уз детаљан приказ превозних средстава осталих српских владика.

Вратимо се сада непуних шест месеци уназад, када је неки други возни парк био актуелан у српској јавности. Возни парк и, уопште, животни стил председника ЛДП Чедомира Јовановића. Репортажа објављена 16. марта у дневном листу "Прес", са све фотографијама, показала је да Јовановић живи у стану у луксузној вили на Дедињу (као да тамо па постоје другачије!), чији месечни закуп износи неколико хиљада евра, као и да вози "ауди Q7", који кошта више од 60.000 евра (са додацима, цена му скаче и до 90.000).

Ниједно од ових гласила, која су протеклог викенда практично позивала своју публику да проклиње похлепног Пахомија и друге српске владике, нису се у марту ни осврнула на раскалашан живот лидера ЛДП. Изузев, додуше, "Блица", који се у целу аферу око Јовановићевог имовинског стања укључио само на један дан, и то тако што је "оптуженом" пружио прилику да одговори на питања која му је постављао сасвим други медиј. Јовановић је у "Блицу" изнео неколико немушних и нелогичних констатација, која би по логици ствари само продубила сумњу у његове финансијске изворе (поготово што су му расходи били упадљиво већи од пријављених прихода), али новинари овог листа ни тада ни касније нису затражили од лидера ЛДП да макар појасни изјаве које је дао њима, ако већ не и комплетно имовинско стање [\[2\]](#).

Остали медији потпуно су игнорисали "Пресово" копање по финансијама Чедомира Јовановића, а поједини новинари – попут Оље Бећковић у "Утиску недеље" – осудили су такво истраживање као не само непристојно, већ и потенцијално опасно задирање у

нечију приватност.

Ништа од тадашњих аргумената није спречило "Блиц", Б92, "Пешчаник" и "Е-новине" да ових дана раде владици Пахомију оно што пре шест месеци нису хтели/смели да раде Чедомиру Јовановићу. Они који су упадљиво избегавали да питају Јовановића због чега је луксузан живот један од стубова његове политике, спремно су се обрушили на Пахомија и друге великодостојнике СПЦ само пет дана пошто је Скупштина усвојила, а председник Борис Тадић експресно потписао, контроверзни Закон о информисању.

Да се разумемо, постављање питања моралности одлуке свештених лица да набављају возила која су недостижна огромној већини верника, сасвим је легитимна новинарска работа. Штавише, пожељна. Владике можда имају своје разлоге за то што се возе у џиповима, а народ те разлоге може да уважи или не, али не постоји разлог због којег би јавна мини-расправа на ту тему, уколико остаје у границама основне пристојности, требало да буде забрањена. Оно што је у целој ствари далеко проблематичније, јесте чињеница да су такве јавне расправе поштеђени политичари попут Чедомира Јовановића. Да, свештеници су се заветовали на скромност, како их је једном, вели легенда, подсетио и Патријарх Павле, али политичари су се исто тако заветовали на поштење. Због чега је многим српским медијима занимљивија евентуална нескромност српских владика, него евентуално непоштење српских политичара, вероватно је најважнија дилема "крхке српске демократије", како хаотичном стању у држави већ другог тепамо.

Решавању те дилеме сигурно неће допринети тазе Закон о информисању. Као што видимо, Пахомије и остале владике су на удару "оштрих новинарских пера" и после његовог усвајања, а Чедомир Јовановић био је заштићен много пре него што је о овако накарадном законском решењу уопште ико размишљао. И не само Јовановић – многе су његове колеге једнако болећиве према "аудијима" и луксузним вилама, али српски медији традиционално избегавају да истраже порекло таквог богатства (укључујући ту и "Прес", који ником другом изузев лидера ЛДП није пребројао возила, станове, приходе и расходе).

Док још нису били "скенирали" Пахомијево возило (у "Блицовом" тексту названо "луксузном друмском крстарицом"), ови медији могли су да оправдају неучествовање у мартовској "афери Јовановић" пословном политиком која искључује чепркање по возним парковима јавних личности. Можда такво објашњење ни раније не би било уверљиво, али од пре неколико дана оно је и теоретски немогуће: ако вас не занима Јовановићев џип од 60.000 евра, зашто сте запели за Пахомијев, који кошта скоро три пута мање?!

Нормално, не ради се овде ни о каквој "пристојној" пословној политици, већ о заштити лика и дела људи попут Јовановића, који су многоструко контроверзнији него владике СПЦ (узимајући у обзир и скандалозно завршено суђење Пахомију од пре неколико година). Медијима који се одавно не понашају у складу са законима тржишта, неће бити никакав проблем да се прилагоде новом Закону о информисању. Као да такав закон па качи оне који на Пахомију доказују "храброст", а на Чедомиру Јовановићу "пристојност"!

---

[1] <http://www.blic.rs/drustvo.php?id=109383> или <http://www.pescanik.net/content/view/3602/103/>

[2] <http://www.blic.rs/politika.php?id=83844>